

Ιδέο



ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Το μετέωρο βήμα...

Όπως συμβαίνει πάντοτε, πριν από αρκετά χρόνια κάποιος το έλεγε και το έγραφαν, κανένας όμως δεν τους άκουγε. Έλεγε, δηλαδή, και μας προειδοποιούσαν ότι στο εγγύς μέλλον

η Ευρώπη θα βρεθεί αντιμέτωπη με το πρόβλημα των λεγόμενων οικονομικών μεταναστών. Σήμερα εκείνο το ανησυχητικό μέλλον είναι ένα ενοχλητικό παρόν. • Σελ. 3

ΕΙΔΙΚΟ 8ΣΕΛΙΔΟ ΕΝΘΕΤΟ ΤΟΥ «ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΔΕΙΚΤΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Το Κόσοβο και τα Σκόπια

• Σελ. 7

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η αναζήτηση της ευτυχίας

• Σελ. 7

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Ο γυάληνος, χαμένος χρόνος

• Σελ. 8

ΕΥΡΩΠΗ

Αντιμέτωπη με το Ισλάμ



Σελ. 4-5

FOCUS

Ο κύριος Σημίτης απηώς προήδρευε



ΑΠΟ ΤΟΝ
ΦΩΤΗ
ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟ

**Ο Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ
ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΙ
ΕΑΥΤΟΝ ΠΑΣΗΣ
ΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΜΙΑ
ΙΔΙΟΥΤΥΠΗ
ΣΥΝΑΡΧΗΓΙΑ ΣΤΟ
ΠΑΣΟΚ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ
ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΗΤΤΑ**

Ο «αθάνητος» και τα «κορόιδα»

Είχε πει ο Αβραάμ Λίνκολν: «Μπορείς να κοροϊδεύεις λίγους ανθρώπους για πολύ καιρό και όλους τους ανθρώπους για λίγον καιρό, αλλά δεν μπορείς να κοροϊδεύεις όλους τους ανθρώπους για όλον τον καιρό».

Παραλήπτης του αποφθέγματος, εκατόν πενήντα χρόνια μετά, είναι ο τέως πρωθυπουργός κ. Κ. Σημίτης, ο οποίος με το πολυθρύλητο βιβλίο του διέπραξε την εσχάτη πλάνη, επιχειρώντας εκ νέου να κοροϊδέψει -λίγους ή πολλούς δεν έχει σημασία. Λησμονώντας την ισχύ ενός άλλου αποφθέγματος, σύμφωνα με το οποίο «η νίκη έχει πολλούς πατέρες, η ήττα έναν», ο τέως πρωθυπουργός το αντέστρεψε αποδίδοντας στον ίδιο τα θετικά και στους άλλους τις ευθύνες για τα αρνητικά. Μόνον που τους πολιτικούς τους κρίνουν η Ιστορία και ο λαός, και ο λαός ήδη έχει εκδώσει την ετυμηγορία του...

Αναμφιβόλως, ο κ. Σημίτης είναι πολιτικά ευφυής, αποδεικνύεται αυτό από τον (μακιαβελικό) τρόπο με τον οποίο κέρδισε το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ το 1996 και από το γεγονός ότι δεν «πλήρωσε» εκλογικά το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου· εκείνη την άνοιξη του 2000 τα κομματικά παπαγαλάκια κατηγορούσαν τη Νέα Δημοκρατία ό-



Τέως και νυν
σε αναγκα-
στική συνύ-
παρξη.

τι αυτή προκάλεσε την τεράστια ζημιά των μικρομεσαίων επενδυτών και οι πολλοί -τότε- πιάστηκαν κορόιδα...

Όμως, παρότι πολιτικά ευφυής, ο τέως πρωθυπουργός απεδείχθη πολιτικά ασυνεπής. Τι απέγινε άραγε ο «εκσυγχρονισμός», το σύνθημα διά πάσαν νόσον; Ο κάθε πολίτης το βιώνει στην Παιδεία, στην Υγεία, στην καθημερινότητα, μα κυρίως στην τσέπη του.

Είναι σαφές, ο ίδιος άλλωστε το δήλωσε, ότι ο κ. Σημίτης επιθυμεί να έχει πρωτεύοντα ρόλο στα του ΠΑΣΟΚ και να ασκεί μια ιδιότυπη συναρχηγία. Το μήνυμα που εξέπεμψε προς τον κ. Γ. Παπανδρέου είναι κατ' ουσίαν αυτό: «Εγώ σε έχρισα διάδοχο, αλλά ε-

σύ δεν τα κατάφερες». Προς την επίτευξη του σκοπού του, ο κ. Σημίτης διεκδικεί ρόλο αντίστοιχο με εκείνον του κ. Κ. Μητσοτάκη, μόνον που ο επίτιμος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει να υπερηφανεύεται ότι και την αυτοκριτική του έκανε για όσα συνέβησαν ή δεν έγιναν την περίοδο 1990-93 και δεν φυγομάχησε, αντίθετα ο ίδιος οδήγησε το κόμμα του στις χαμένες από πριν εκλογές του Οκτωβρίου 1993.

Καθορίζοντας ο ίδιος την πολιτική ατζέντα των προηγούμενων ημερών, ο τέως πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ επιχειρήσε να θέσει υπό πολιτική ο-

μηνία το διάδοχό του και πάντως επέτυχε να αποσυρθούν από το πολιτικό προσκήνιο τα εσωτερικά προβλήματα του κυβερνώντος κόμματος. Ελλειψη διορατικότητας ή ακριβώς το αντίθετο;

Υ.Γ.: Στις ελληνικές καλένδες παραπέμπει κατά τα φαινόμενα η πλειοψηφία στο Δημοσυνεδριό Συμβούλιο Πατρών την πρόταση της συμβούλου της μειοψηφίας κας Μαρίας Σταματιάδου για ανέγερση ανδριάντος του αείμνηστου Παναγιώτη Κανελλόπουλου. Η Πάτρα, Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006, δεν τιμά το τέκνο της, συγγραφέα της Ιστορίας του Ευρωπαϊκού Πνεύματος...



ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Βουλευτής νομού Λέσβου
της Νέας Δημοκρατίας

Η επιστροφή του ενός και το αδιέξοδο του άλλου

Οι συζητήσεις είναι ήδη πολλές και ανάγονται σε μεγάλη γκάμα θεμάτων από την Πολιτική και την Οικονομία μέχρι την ψυχανάλυση και την επικοινωνία. Γεγονός όμως είναι ένα: Το βιβλίο του τελευταίου πρωθυπουργού του ΠΑΣΟΚ τάραξε τα νερά της φαινομενικά ήρεμης επιφάνειας των εσωκομματικών υδάτων στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Επιβεβαιώθηκαν, έτσι, όσοι επιμένουν ότι η εκλογική ήττα του ΠΑΣΟΚ την άνοιξη του 2004 είχε στρατηγικό και όχι πρόσκαιρο χαρακτήρα.

Θα μπορούσε να πει κανένας: Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Δηλαδή, τι δουλειά έχω εγώ, σήμερα, ως βουλευτής της συμπολίτευσης και μάλιστα νεοεκλεγμένη και σε ευαίσθητη ακριτική εκλογική περιφέρεια, να ασχολούμαι με τα προβλήματα του ΠΑΣΟΚ; Είναι, άλλωστε, ενδεικτικό ότι μόλις πριν από λίγες μέρες, πολιτικός συντάκτης ημερήσιας εφημερίδας προσκείμενης στην κυβερνητική παράταξη, συνομιλώντας μαζί μου στη Βουλή, λίγη ώρα μετά την ολοκλήρωση της συζήτη-

σης για τον οικονομικό απολογισμό-ισολογισμό του έτους 2003 (όπου μιλώντας είχα κρίνει αυστηρά τον κ. Σημίτη για τις αναφορές του στην περιπέτεια στα Υμια), αναρωτιόταν φωναχτά, επιδιώκοντας να έχει τη δική μου αντίδραση στα συμβαίνοντα: «Μα καλά! Δεν έχετε αρκετά προβλήματα στην κυβέρνηση, για να έχετε την πολυτέλεια να ασχολείστε με τα του ΠΑΣΟΚ;».

Σχολιάζοντας όλα αυτά, κρίνω αναγκαίο από τις σελίδες του «Τ.τ.Κ.», που σήμερα με φιλοξενεί, να δώσω μερικές απαντήσεις:

Πρώτον, η πολιτική - ιδίως για έναν ή μία βουλευτή της συμπολίτευσης - δεν είναι μια άγονη εργασία υποστήριξης των κυβερνητικών πεπραγμένων. Εγώ, τουλάχιστον, δεν έχω καμιά διάθεση να αυτοεξαιρεθώ από το δικαίωμα του δημόσιου λόγου, που κατά τη γνώμη μου, είναι και το «οξυγόνο» για μια νέα πολιτική. Φυσικά, θα συνεχίσω - ακόμη και με προσωπικό κόστος και οι συμπατριώτες μου στη Λέσβο και τη Λήμνο κατανοούν απολύτως τι εννοώ - να υπερασπίζομαι τούτην την

κυβέρνηση. Ταυτόχρονα, όμως, θα είμαι παρούσα στις τρέχουσες εξελίξεις, πάντα με γνώμονα την υπεράσπιση του δημόσιου συμφέροντος και την προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων του νομού μου.

Δεύτερον, επειδή ακριβώς εκπροσωπώ, στη Βουλή μας, πολίτες μιας περιοχής εθνικά «εκτεθειμένης», οι αναφορές ενός δημόσιου προσώπου, πολύ περισσότερο ενός διατελέσαντος πρωθυπουργού, σε ζητήματα μείζονος σημασίας για τα εθνικά συμφέροντα της χώρας, δεν θα μπορούσε να με αφήνει ασυγκίνητη. Ιδίως, εάν η πρώην συγγραφέα της Πολιτικής μας Ιστορίας (κι αυτό από μόνο του συνιστά απόπειρα για τον πρώην πρωθυπουργό), α-

**ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ
ΤΟΥ Κ. Κ. ΣΗΜΙΤΗ
ΑΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ
ΤΟΝ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ
ΜΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ
ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ**

ποκαλύπτει αδιανόητη ακυβερνησία σε λίαν ευαίσθητο αντικείμενο. Και μάλιστα, ακυβερνησία, εντοπιζόμενη από εκείνους που σήμερα οπεύδουν να διαπιστώνουν με τόσην ευκολία, ακυβερνησία και ανικανότητα για τον Κ. Καραμανλή και την κυβέρνησή του. Είναι, ασφαλώς, κι αυτό μέτρο σημαντικό της αξιοπιστίας των κρινόντων.

Τρίτον, λίγες ώρες μετά τις οργανωμένες διαρροές στον Τύπο (για να έχει και καλές πωλήσεις ο κ. Σημίτης, μέσα από αυτό το σύστημα επικοινωνιακών αλληλοεξυπηρετήσεων, που τόσο υποστήριξε επί των ημερών του), ο Τούρκος διοικητής του στόλου κατά τη διάρκεια της κρίσης των Υμίων και μετέπειτα αρχηγός του Τουρκικού Ναυτικού, ναύαρχος Σαλίμ Ντερβίσογλου, με δηλώσεις του στον τουρκικό Τύπο, αρνήθηκε να αποκαλύψει λεπτομέρειες εκείνης της υπόθεσης: «Αυτά δεν μπορούν να αναφερθούν δημοσίως», είπε! Τόση διαφορά, λοιπόν, συναίσθησης του τι σημαίνει εθνική ευθύνη! Με τον πρώην πρωθυπουργό να μη διστάζει να αποκαλύψει κρί-

σιμα στοιχεία, καθοριστικά για τη διαμόρφωση του εθνικού μας φρονήματος με μόνο ανάλλαγμα γι' αυτήν την εθνικά πανάκριβη επιλογή ότι ο ίδιος «δεν έφταιγε»!

Οι αναφορές του κ. Κ. Σημίτη, όμως, μας αφορούν όλους, γιατί αποδεικνύουν τον αμετανόητο προσανατολισμό μιας ολόκληρης παράταξης - και μάλιστα μεγάλης - προς το μικρόκοσμο του πολιτικού ωφελιμισμού. Πολύ περισσότερο του ατομικού πολιτικού ωφελιμισμού.

Και τούτο γιατί η κατάθεση του πρώην πρωθυπουργού στο βιβλίο του εμπεριέχει και έναν σκόπημο υπαινιγμό: Οτι Καραμανλής και Νέα Δημοκρατία δεν ξέρουν να κυβερνούν επειδή δεν διαθέτουν την τεχνογνωσία του «πολιτικού κόλπου». Και δεν είναι οπωσδήποτε άνευ σημασίας ότι ανάλογα ανακλαστικά στα αντιπολιτευτικά καθήκοντά του έχει επιδείξει και ο κ. Γ. Παπανδρέου, ταυτιζόμενος με πολιτικά-επιχειρηματικά-εκδοτικά συμφέροντα, παραδείγματος χάριν στην υπόθεση του «βασικού μετόχου».